

ת"פ 34075/05/19 - מדינת ישראל נגד משה והב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 34075-05-19 מדינת ישראל נ' והב(עציר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה והב (עציר)

הנאשם

גזר דין

תפ 34075-05-19 מדינת ישראל נ' והב

כתבי האישום והסדר הטיעון

הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בת"פ 34075-05-19 וכן צירף מספר תיקים נוספים מבית המשפט לנוער, הודה והורשע גם בעבירות המיוחסות לו בהם. כל זאת נעשה במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, כפי שיפורט בהמשך.

בת"פ 34075-05-19 הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה וגניבת אופניים, לפי סעיפים 407(ב) ו-384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי האישום הראשון בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר הטיעון, ביום 9.7.18 בשעה 05:00 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם בצוותא עם הקטין פ.ג לשיבת עטרת ישראל בירושלים. הנאשם והקטין החלו לחטט בכיסי מעילים שהיו במקום, במטרה למצוא כסף.

לאחר מכן, שברו הנאשם והקטין מנעול של דלת מעץ ונכנסו לתוך חדר בישיבה, שם הבחינו בכספת המחוברת לקיר.

הנאשם והקטין עקרו את הכספת מהקיר ונטלו קופסאות סיגריות שהיו מונחות בסמוך.

לאחר שיצאו מן הישיבה, פתחו את הכספת וגנבו כסף מזומן בסך של ₪ 1,500 והמחאות פתוחות על סך של כ-60,000 ₪. בכסף המזומן השתמשו, ואילו את המחאות השיבו למנהלי הישיבה.

על פי האישום השני, ביום 25.2.19 בשעה 19:00 לערך בירושלים, גנב הנאשם אופניים חשמליות, לאחר שהמתלונן, בעל האופניים, השאיר את האופניים מבלי לקשור אותן מחוץ לחנות פלאפל ונכנס לחנות.

הנאשם הבחין באופניים, עלה עליהן ונסע מהמקום. בתיק שהיה על האופניים היו כ-5,500 ₪ במזומן. שווי האופניים הוא 5,500 ₪.

כשבועיים לאחר האירוע, פגש המתלונן את הנאשם והאופניים הושבו לו, ללא הסוללה וללא הכסף.

בת"פ 1119-05-18 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה.

מכתב האישום עולה, כי ביום 1.7.17 בשעה 2:00 לערך, הגיע הנאשם עם שלושה נאשמים נוספים לכל בו סופרמרקט ברחוב בית הדפוס בירושלים, עם אופניים שלא שייכים להם. הנאשמים ניסו להוציא פחיות ממכונת שתיה, כשהם מכניסים את ידיהם לפתח שממנו יוצאות הפחיות. הנאשם הצליח להוציא בדרך זו 40 פחיות שתיה. בהמשך, הנאשמים החלו לשתות מן הפחיות, זרקו וניפצו חלק מהן על הרצפה, וחלק אחר שמרו. חלק מן הפחיות הסגורות הוחזרו לבעל המכונה.

בת"פ 18079-10-18 הורשע הנאשם בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין.

מכתב האישום עולה, כי ביום 20.2.18 בשעה 12:15 או בסמוך לכך, באוטובוס קו 12 בתחנת נחל קישון בבית שמש, עלה הנאשם עם נאשם נוסף על האוטובוס מהדלת האחורית ולא שילם עבור הנסיעה. נהג האוטובוס פנה אליהם כמה פעמים בבקשה לשלם עבור הנסיעה, אך הנאשמים התעלמו מבקשתו, גם לאחר שעצר את האוטובוס וניגש אליהם.

נהג האוטובוס התקשר למשטרה ונעל את הדלתות. בתגובה, הנאשמים פתחו בכוח את הדלת האחורית וברחו מהאוטובוס. נהג האוטובוס יצא אחריהם על מנת לתעד אותם והנאשם **אחר** זרק עליו אבן בתגובה.

לאחר מכן, חזרו הנאשמים לתחנה בנחל קישון, עלו על אוטובוס נוסף וסירבו לשלם על הנסיעה. כאשר נהג האוטובוס סירב להסיע אותם, אמר לו הנאשם: "**אני פרינציפ לא יורד לך מהאוטובוס**".

בת"פ 59328-11-18 הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול וגניבה לפי סעיפים 447 ו-384 לחוק העונשין.

זאת לאחר שביום 9.3.18 בין השעות 3:48-4:36, התפרץ יחד עם אחר לבית הספר "תלמוד תורה הראם" בירושלים, דרך חלון בקומה הראשונה לכיתות שלא היו נעולות.

הנאשם והאחר שברו ארון ברזל נעול שהיה באחת הכיתות, אך לא גנבו ממנו דבר. מן הכיתה שבקומה השניה, נטלו רמקול בשווי של כ-3,000 ₪.

בת"פ 9843-07-18 הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

כתב האישום מתאר כי ביום 12.3.18 בשעה 6:00 או בסמוך לכך, עלה הנאשם על אוטובוס קו 417 מירושלים לבית שמש וסירב לשלם על הנסיעה. בתגובה, הזמין הנהג יצחק סימן טוב ניידת. השוטרים ביקשו מהנאשם לרדת

מהאוטובוס, אך הנאשם החל להתפרע במקום, צעק וקילל את השוטרים וסירב למלא אחר בקשתם ולהתלוות אליהם. הסדר הטיעון אשר במסגרתו צורפו התיקים והנאשם הודה, לא כלל הסכמה לעניין העונש.

בת"פ 3159-05-19, הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, היזק לרכוש במזיד וכן עבירת איומים.

על פי כתב אישום מתוקן זה, ביום 2.6.18, עלה הנאשם יחד עם אחר לאוטובוס כאשר סכין יפנית מוסלקת במכנסיו. הנהג ביקש מהנאשם לשלם על נסיעתו, ובתגובה סירב הנאשם, איים על הנהג, שבר מקל מטאטא ואיים על הנהג כי **"חכה נגיע לירושלים, תראה איזה קבלת פנים נעשה לך"**.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן נערך ביום 19.8.19 ומתבסס על פגישה עם הנאשם בעת מעצרו בבית המעצר "מעשיהו".

מן התסקיר עולה כי הנאשם, בן 19 שנים, רווק. טרם מעצרו, עבד בעבודות מזדמנות והתגורר במסגרות חוץ ביתיות, המוגדרות כ"קורות גג" שונות בירושלים.

הנאשם הוא הבכור במשפחה המונה 8 ילדים בגילאי 3-19, המתגוררת בבית שמש ומנהלת אורח חיים חרדי. האב לומד בכולל, האם מורה להוראה מתקנת.

הנאשם השתלב במסגרות חינוך חרדיות לפי גילו, ותיאר כי מגיל צעיר גילה קשיים התנהגותיים. לאחר שאובחן כסובל מהפרעת קשב, החל ליטול תרופות לשיפור הקשב והריכוז, אך בכיתה ט' הפסיק את הטיפול התרופתי, על דעת עצמו. באמצע כיתה י' סולק מהמסגרת הלימודית על רקע החזקת מכשיר סלולרי בניגוד לחוקי הישיבה והחל ללמוד בפנימייה, אך לאחר 4 חודשים סולק וסירב להשתלב במסגרת אחרת. הוא הופנה למסגרת קורת גג "מבשר טוב" המיועדת לנערים חרדים בירושלים, אך לאחר שהציק לנערים אחרים, נפלט משם. מאז ישן בבתי חברים, בישיבות וב"זולות". בתקופה זו החל במעורבות פלילית ולפרקים היה בנתק מוחלט מהוריו.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. בשנת 2016 הופנה לשירות המבחן בגין ביצוע עבירות רכוש, אלימות והפרעה לסדר הציבורי, אך הוא והוריו סירבו לשתף פעולה ולא הגיעו לפגישות.

במסגרת חקירת המעצר, התברר כי הנאשם החל לצרוך אלכוהול וסמים מסוג קנאביס באופן אינטנסיבי מגיל 17 והתמכר להימורים. בהמשך נחשף גם לסמים נוספים, אך הפסיק לאחר אירוע בו חש כי איבד את עשתונותו ונרתע מכך. לצד הפתיחות והכנות שגילה הנאשם, התרשם שירות המבחן כי מודעותו לחומרת מצבו, קשייו וצרכיו הטיפוליים-נמוכה ביותר.

הנאשם מסר כי מאז מעצרו אינו משתמש בסמים, אך בידי שירות המבחן אין מידע אודות ניקיונות מסמים.

באשר לעבירות שבהן הורשע, נמסר כי הנאשם מקבל אחריות על ביצועו, אך נוטה לצמצם מחומרתו ומסביר שבעת

ביצוען היה ללא מסגרת מגורים קבועה ולא חשב על השלכות מעשיו. שירות המבחן העריך את ביצוען בצורך בנראות על ידי סביבתו וכביטוי של פריצת גבולות וקושי בקבלת סמכות החוק, על רקע היעדר דמויות סמכות מיטיבות בעברו.

שירות המבחן העריך כי הנאשם נעדר מערכות תמיכה משמעותיות, אינו מעוניין להשתלב בטיפול במסגרת כוללנית הדרוש לו לצורך גמילה מסמים ומתקשה להכיר בקשייו וצרכיו הטיפוליים. עם זאת, הוא מבטא שאיפה להשתלב במישור התעסוקתי וניהול אורח חיים נורמטיבי ומוכן להשתלב בטיפול, שאינו כוללני, במסגרת השירות.

נמסר כי אמנם הנאשם מביע נכונות לשיתוף פעולה בהתאם לרצונו, אך אינו מודע לצורך שלו בתכנית כוללנית ואינטנסיבית לשיקום. קיים סיכון גבוה להישנות עבירות מצדו והוא זקוק למסגרת עם גבולות ברורים לנוכח מאפייניו, אך הוא לא מעוניין להשתלב במסגרת קהילה טיפולית ארוכת טווח, לה הוא זקוק.

לפיכך, נוכח ריבוי העבירות והתנגדותו להשתלב במסגרת טיפולית מתאימה, לא המליץ שירות המבחן על שיקומו במסגרת הקהילה.

שירות המבחן המליץ להתחשב בגילו הצעיר ובתקופת מעצרו, אם ייגזר עליו עונש מאסר ולהטיל עליו עונש מותנה כגורם הרעטה נוסף.

בשולי התסקיר נכתב, כי אם יצהיר הנאשם על רצונו להשתלב בטיפול כוללני אינטנסיבי בקהילה לגמילה מסמים, בפני בית המשפט, יוכל שירות המבחן לבחון את התאמתו לכך ולתאם עבורו מועד לראיון בקהילה, תוך מתן תקופת דחייה ועדכון בית המשפט בתסקיר משלים.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה, עוה"ד לוריא, מנה בטיעוניה את כתבי האישום השונים ואת העבירות המיוחסות לו וביקש להשית על הנאשם עונש של 22 חודשי מאסר המתאימים, לשיטתו, לבלימת נפילתו של הנאשם וירידתו מדחי אל דחי.

הסנגור המלומד, עוה"ד אלי פרי, טען כי מדובר בנאשם בעל נסיבות אישיות קשות ומורכבות המפורטות בתסקיר שירות המבחן, כאשר רוב העבירות (למעט כתב אישום בודד) נעברו בעת היותו קטין, ומשום כך ולנוכח גילו, עברו הנקי ונסיבותיו- הרי שיש להסתפק בימי מעצרו.

אביו של הנאשם, מר יחיאל והב, סקר את ילדותו ונערותו התקינות של הנאשם, ותיאר את נפילתו הרוחנית והתודעתית של הנאשם בעת שלא התקבל לישיבה אשר בה חפץ, וביקש להפעיל בעניינו שלו את מידת הרחמים נוכח השינוי המשמעותי אשר חל בו ואשר בעניינו העיד הוא עצמו.

הנאשם, בדברו האחרון, הביע חרטה וצער על מעשיו, וביקש להתחיל באורח חיים נורמטיבי, מיד עם שחרורו ממאסרו.

דין והכרעה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון

המנחה- קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת ממתחם העונש ההולם, מתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

להלן אקבע את מתחמי העונש ההולמים לכל אחד מן התיקים שבהם הורשע הנאשם. מודע אני לעובדה כי מדובר בתיקים המשויכים לבית המשפט לנוער, אולם בחרתי להעמיד את העונש על יסודותיו של תיקון 113 העוסק בהבניית הענישה ולקבוע מתחמים עונשיים אשר מהם יגזר עונשו של הנאשם בכפוף לנסיבותיו האישיות ולנתוניו הייחודיים.

מתחם העונש ההולם בת"פ 34075-05-19

כתב האישום בתיק זה כולל שני אישומים, המתארים שני אירועים נפרדים, אשר ביניהם מפרידים מספר חודשים, ולכן יש לקבוע מתחם עונשי נפרד לכל אחד מהם.

האישום הראשון מתאר עבירות של פריצה וגניבה, בהן מוגנים הערכים של הגנה על הקניין, על הפרטיות ועל ביטחונם של השוהים במקום. פריצה לבניין, טומנת בחובה, מעבר לפגיעה ברכוש, פגיעה בפרטיותם ובביטחונם האישי של השוהים בו ועשויה להתפתח לאירוע אלים בעת מפגש בין הפורצים לבינם, ובכך קיימת סכנה גם לחיי אדם.

נסיבות המקרה באישום זה, מתארות כי הנאשם חבר לקטין, ויחד התפרצו לישיבה. השניים גילו בוז ותעוזה לרכושם הפרטי של השוהים בישיבה, כאשר חיטטו בכיסי מעיליהם, שברו את מנעול דלת הכניסה, עקרו כספת מהמקום ובהמשך פתחו את הכספת ולקחו את הכסף וההמחאות שהיו בה.

מדובר באירוע אשר כלל מספר שלבים ומהלכים שהנאשם ביצע בקור רוח, תוך תכנונם עם אדם אחר, ומכאן עולה התעוזה הרבה של הנאשם, הבוז לרכושם של אחרים וחוסר המורא בעת ביצוע עבירות.

אשר לנזק שנגרם, הרי שמעבר לשבירת מנעול הדלת, עקירת הכספת ונטילת חבילות סיגריות, גנב הנאשם סכום כסף של 1,500 ₪ והמחאות בסכום של 60,000 ₪. ההמחאות הושבו לבעליהן, אך הנאשם והאחר השתמשו בעצמם בכסף המזומן.

בהתחשב בנסיבות אלה, בפגיעה בערכים המוגנים ובענישה הנהוגה, הרי ש**מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר, נוסף לענישה נלווית.**

האישום השני מתאר עבירה של גניבת אופניים, אשר גם בה מוגן הערך של הגנה על הקניין.

במקרה זה, ניצל הנאשם את העובדה שבעל האופניים השאיר אותן לרגע ללא השגחה, נטל אותן ונסע איתן מהמקום. בתיק שהיה מונח על האופניים היו כ-5,500 ₪ במזומן וזהו גם שווי האופניים. כאשר פגש בעל האופניים את הנאשם לאחר שבועיים, הושבו האופניים למתלונן, אך ללא הסוללה וללא הכסף.

הנזק שנגרם למתלונן מגולם בסכום הכסף שנגנב ממנו ובסוללת האופניים שלא הושבה לו.

מקרה זה מלמד על הנאשם אשר מנצל הזדמנויות לגניבת רכוש, לרווחתו האישית, תוך פגיעה קשה בבעלי הרכוש.

מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם בת"פ 1119-05-18

הנאשם הורשע בשל המתואר באישום זה בעבירת גניבה נוספת, בה מוגנת זכות הקניין.

באירוע זה, גנב הנאשם עם שלושה אחרים, כ-40 פחיות שתייה, תוך שהנאשם הכניס את ידיו אל פתח מכונת השתייה.

חלק מן הפחיות הוחזרו לבעל המכונה, ולא מדובר בנזק כספי גבוה, אך חומרת המעשה נובעת מעצם התעוזה להערים על בעל המכונה ולמצוא את הדרך שבה ניתן להוציא את הפחיות מבלי לשלם עבורן.

בהתחשב בנסיבות אלה ובפגיעה בערך המוגן, **הענישה ההולמת אירוע זה נעה בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 18079-10-18

הנאשם הורשע בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, בהתאם למתואר בכתב אישום זה.

עבירה זו נועדה להגן על הציבור מפני תוצאותיה של התנהגות כזו במרחב הציבורי - התנהגות המפרה את השלווה והביטחון במקום הציבורי, יוצרת אווירה אלימה ופוגענית המהווה מצע להתנהגות של אלימות פיזית של ממש, ומכאן חומרתה.

נסיבות כתב האישום מתארות כיצד הנאשם וחברו, עלו לאוטובוס ציבורי מבלי לשלם עבור הנסיעה. נהג האוטובוס אשר דרש מהם לשלם כנדרש, עצר את האוטובוס, התקשר למשטרה ונעל את דלתות האוטובוס, אך הדבר לא עצר את הנאשם והאחר, והם פתחו בכוח את הדלת האחורית וברחו. השלכת האבן בידי הנאשם האחר, אל עבר נהג האוטובוס, ממחישה את ההתפתחות הטבעית של התנהגות פרועה במקום ציבורי, והמעבר מהתנהגות פרועה למעשה אלים שעשוי להביא לפגיעה בנפש. בהמשך האירוע, שבו ועלו על אוטובוס נוסף, מבלי לשלם עבור הנסיעה. דברי הנאשם לנהג האוטובוס מלמדים על כך שמדובר במעשה מכוון, שיש בו קריאת תיגר כלפי הנהג וסירוב מכוון להימנע מהחובה לשלם עבור הנסיעה באוטובוס.

ההתנהגות הפרועה, הפרת השלווה והביטחון בתחבורה הציבורית, המשמשת את כלל הציבור, תוך סיכון הנהגים והנוסעים האחרים, פוגעת קשות בציבור ומקרה זה ממחיש את החשש שהנאשם יוצר במעשיו לחברה.

בהתחשב בערך המוגן, בנסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוהגת בפסיקה, **נע מתחם העונש ההולם אירוע זה בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 59328-11-18

בכתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול וגניבה, לאחר שנכנס למקום המשמש כתלמוד תורה, ויחד עם

אחר, שברו ארון ברזל נעול, ונטלו מכיתה אחרת במקום רמקול בשווי של כ-3,000 ₪.

הנזק שגרם הנאשם הוא בעצם ההתפרצות למקום לא לו, בהרס ארון הברזל ובגניבת הרמקול.

הנאשם וחברו ניצלו את השעות המוקדמות של הבוקר, בהן איש לא נמצא במקום, על מנת להסיג את גבול המקום, לגרום לנזקים ולגנוב רכוש. הנזק הכספי הוא משמעותי והמעשה מלמד על חוסר מוראו של הנאשם את החוק ועל הזלזול ברכושם של אחרים.

בהתחשב בכל הנדרש, מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין 5 ל- 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתחם העונש ההולם בת"פ 9843-07-18

הנאשם הורשע בהתאם למתואר בכתב אישום בתיק זה, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בה מוגן הערך של הגנה על מלאכת המשטרה האמונה על שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

במקרה זה, כמו במקרה קודם, עלה הנאשם על אוטובוס ציבורי וסירב לשלם עבור הנסיעה. נהג האוטובוס הזמין ניידת משטרה והשוטרים שהגיעו למקום ביקשו מהנאשם לרדת מהאוטובוס, אך הנאשם החל להתפרע במקום, צעק וקילל את השוטרים וסירב למלא אחר בקשתם וכן להתלוות אליהם.

נסיבות אלה מלמדות על התנהגותו משולחת הרסן של הנאשם, על זלזול בכללים הנוהגים במרחב הציבורי ועל חוסר מוראו וכיבודו את החוק ואת נציגיו השוטרים.

למרבה המזל, לא נגרמו לשוטרים או לנהג האוטובוס נזק גופני, אך הפרת הסדר ויצירת האווירה המסוכנת פוגעת כשלעצמה.

מתחם העונש ההולם, בהתחשב בכל הנדרש, נע במקרה זה בין מאסר על תנאי למאסר לתקופה קצרה, שיכול שירוצה בעבודות שירות.

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 2000. רק לאחרונה מלאו לו 19 שנים.

חלק מהעבירות בוצעו כאשר היה קטין, ולכן כתבי האישום התנהלו בבית המשפט לנוער, עד אשר הועברו לבית משפט זה כחלק מהסדר הטיעון.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, ואלה הן הרשעותיו הראשונות.

הנאשם הודה בעבירות, ביקש לצרף את התיקים העומדים נגדו, ומכאן שהוא נטל אחריות על מעשיו ומביע רצון לסיים את הפרשה העבריינית בחייו ולחזור למוטב. לצד זאת, שירות המבחן ציין כי הנאשם ממעיט מחומרת מעשיו ומסביר את ביצועם בכך שהיה ללא מסגרת תואמת ותומכת באותה תקופה.

מהלך חייו של הנאשם מתאר כי מגיל צעיר התמודד עם קשיים התנהגותיים ולימודיים, נשר מן המסגרת החינוכית, והחל מגיל 16 הוא חי ללא מסגרת וללא גבולות.

היעדר ההכוונה והחוסר במסגרת הביאו להתדרדרות, והוא החל בשימוש בסמים ואלכוהול ובהמשך ביצע את העבירות המתוארות בכתבי האישום. בחינת המועדים המצוינים בכתבי האישום מלמדת כי העבירות בוצעו במהלך שנה, כהמשך של אותה התדרדרות.

הנאשם טוען כי הוא חדל משימוש בסמים, לאחר שחווה תופעות קשות הנובעות מהשימוש בהם, אך אין בפניו בדיקה המאשרת זאת. מסכת חייו של הנאשם, אשר הובילה לביצוע העבירות, מלמדת כי הנאשם מקיים אורח חיים אשר אינו תקין, אשר לפחות בעבר כלל שימוש בחומרים מסוכנים וממכרים, ללא מסגרת קבועה כלשהי וללא תמיכה. אורח חיים זה אפשר והוביל לביצוע עבירות רכוש ואלימות, תוך פגיעה משמעותית בציבור.

גם שירות המבחן עמד על הרקע לביצוע העבירות, ומצא שהן מהוות ביטוי של פריצת גבולות ובוצעו על רקע קשיים שהנאשם חווה מגיל צעיר, ואשר לא קיבלו מענה מספק בילדותו.

המשך צעדיו של הנאשם בדרך זו, מבלי שיערוך שינוי משמעותי באורחותיו, מעורר סכנה ממשית לחזרה על העבירות, ועל מנת שהנאשם יעלה על דרך המלך, עליו להשתתף בתוכנית טיפולית כוללת.

תוכנית זו תטפל במכלול הבעיות אשר הנאשם סובל מהן, ואשר הביאו למצבו הנוכחי, ומכאן נחיצותה, הן למען שלומו ובטחונו האישיים והן לטובת הציבור כולו. למרבה הצער, הנאשם אינו ער לחומרת מצבו ולא מוכן להשתתף בתוכנית עליה ממליץ שירות המבחן, ולכן המסלול הטיפולי-שיקומי חסום עבורו בשלב זה.

אין ספק שעונש מאסר ממושך אשר יוטל על הנאשם, במיוחד בהתחשב בגילו הצעיר, יעכב את השתלבותו בחיים בוגרים, והפגיעה בחירותו תהא קשה במיוחד, אך בנסיבות אלה, אין מנוס מהשתתף עונש שיש בו רכיב של מאסר בפועל, אשר יהיה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת העבירות שביצע והשלכותיהן.

אביו של הנאשם תיאר מסכת עובדתית לפיה הנאשם גדל ללא מסגרת תומכת, ומשום כך בחר בדרך שולית ועבריינית.

מבלי להעביר ביקורת של ממש אבי הנאשם, הרי שמהתסקירים שהוגשו בפני עולה כי הנאשם הורחק מבית הוריו, ככל הנראה מאחר ובחר בדרך שאינה נכונה וטובה, כך לטעמו של האב, וחיי ללא מסגרת וללא תמיכה החשובות עד מאוד בגיל הנעורים הרלוונטי, סביר להניח שמשכו אותו לחיי רחוב והוא מצא עצמו חי ברחובה של עיר, הן במובן הגשמי והן במובן הערכי.

דרישתה העונשית של המאשימה המגיעה לכדי 22 חודשי מאסר, הגיונית היא ככל שמדובר היה בבגיר אשר העבירות נעברו על ידו תוך בחירה מלאה והבנה כי הוא נטל לעצמו את האחריות הכרוכה בבחירת אורח חיים עברייני. אלא, שהנאשם שבפניו בן 19 שנים ובחירתו, כמי שעברו הפלילי נקי ולא ריצה מעולם עונש מאסר, אינה בחירה במודעות מלאה אלא היא, פעמים רבות כורח הנסיבות, מחיר הניתוק ממשפחתו וחיי בחברה שולית ללא קורת גג.

הנאשם עבר עבירה אחר עבירה, שלח ידו ברכושם של אחרים, מבלי שיהיה טבוע בו המנגנון הפשוט וההכרחי שלפיו אדם צריך לשקול את מעשיו לאחר שנפל פעם אחר פעם ברשתו של הפשע. נוכח כל אלו, הרי שאבחר בענישה המצויה בחלקם התחתון של מתחמי הענישה אשר צוינו לעיל תוך שחודש אלול בו אנו מצויים, חודש הרחמים והסליחות,

ותוך שזוכרים אנו "כי שבע יפול צדיק וקם" (ספר משלי, פרק כ"ד פסוק טז').

רוצה לומר, כי גם דרכו של הצדיק כרוכה בנפילות, אולם בתנאי שלומד הוא מנפילות אלו ומקפיד שלא ליפול שוב ושוב מבלי שהוא בוחן את מעשיו ומנסה לשפרם. כל הרשעותיו של הנאשם, למעט אחת, נעברו בעת קטינותו. בעת שאישיותו הייתה בלתי מגובשת ומשנתו לא הייתה סדורה.

מדברי אבי הנאשם ומדברי הנאשם עצמו, עולה כי נפילותיו החוזרות ונשנות נפסקו בעת שנעצר, ושהותו בבית האסורים נתנה בידי את הפרספקטיבה הנכונה לבחון את אורחות חייו, להתקרב למשפחתו ולהתחיל ולחזור להתנהג כצעיר נורמטיבי בהתאם לגילו.

עם זאת, בהתחשב בגילו הצעיר, בכך שמרבית העבירות בוצעו כאשר היה נער, הרי שעונשו ימוקם בחלקם התחתון של מתחמי הענישה ההולמים תוך חפיפה חלקית ביניהם.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. תשעה (9) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בכל תיקים אשר צורפו.**
- 2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בהליך זה.**
- 3. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן בת"פ 19-05-34075. הפיצוי ישולם לקופת בית המשפט עד יום 1.7.20 ויבוא מכספי משכורתו של הנאשם, לאחר שישתחרר ויעבוד באופן נורמטיבי וראוי.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ט, 15 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.